

## C?nt

Magda Isanos

---

Cint ca privighetorile oarbe.  
Nu stiu, eu sorb cintecul sau el ma soarbe.  
Atit de sus ne-naltam citeodata...  
Sufletu-mi arde de-o flacara infricosata.

Ca rugul din care a vorbit Dumnezeu,  
asa arde sufletul meu.  
Cred in zine, in sfinti si minuni ;  
prietenii, nu-mi impletiti cununi.  
Cintecul e-n mine ca-n voi tacerea ;  
ii banuiesc uneori puterea,  
insa nu stiu nimic si ma-nchin smerit  
ingerului linga mine ivit.

Fa-ma sa cint despre oameni si suferinti,  
soptesc cu buzele reci, fierbinti,  
despre saraci, despre copii si foame...  
Si-n mijlocul cerestii mele spaima,  
intrezaresc cuvintele de foc,  
cu care-ar trebui sa creez lumea, s-o pun la loc.

Apoi ramin singura. Nu stiu nici eu  
de ce mi-a vorbit din stufisul aprins Dumnezeu.